

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Ca/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316208168
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6316208168.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Hudecovou, v spore žalobcu: SLOVGRAM, nezávislá spoločnosť výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovo - obrazových záznamov, Bratislava, so sídlom Jakubovo námestie 14, 813 48 Bratislava, IČO: 17 310 598, v konaní zast. LEGAL CARTEL s. r. o., so sídlom Na Hrebienku 5433/40, 811 02 Bratislava - Staré mesto, IČO: 36 677 175, proti žalovanému: AGT s. r. o., so sídlom Družby 322, 976 98 Lopej, IČO: 36 043 770, o zaplatenie 544,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 544,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 544,00 Eur od 29. 12. 2015 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa prostredníctvom právneho zástupcu žalobou doručenou Okresnému súdu Brezno dňa 01. 12. 2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 544,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 544,00 Eur od 29. 12. 2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. V žalobe žalobca poukázal na to, že v rozsahu a na základe oprávnenia udeleného Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky na výkon kolektívnej správy práv súvisiacich s autorským právom v zmysle zákona č. 618/2003 Z. z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Autorský zákon“) a zákona č. 185/2015 Z. z. Z. z. Autorský zákon v znení neskorších predpisov vykonáva ochranu práv výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov. Pôsobnosť vo vzťahu k zahraničiu vykonáva na základe bilaterálnych zmlúv o spolupráci so zahraničnými partnerskými spoločnosťami v rozsahu medzinárodných dohôd a konvencií, ktorými je Slovenská republika viazaná. Žalobca zastupuje práva výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov v rozsahu uvedenom v zmluvách o zastupovaní, najmä vyberá, spravuje a rozdeľuje odmeny pre výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov, ktoré im prináležia podľa autorskoprávných predpisov. Predmetom ochrany je umelecký výkon, zvukový záznam a audiovizuálny záznam.

3. Žalovaný ako podnikateľ prevádzkuje Hotel Svätý Juraj, Družby 322, Lopej, v ktorého priestoroch bolo kontrolnou činnosťou žalobcu zistené, že žalovaný disponuje technickým zariadením, prostredníctvom

ktorého dochádza k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných výkonov, zvukových záznamov a zvukovo - obrazových záznamov.

4. Podľa § 65 ods. 1 a ods. 2 Autorského zákona patrí výkonnému umelcovi a výrobcovi zvukového záznamu za každé použitie zaznamenaných výkonov a záznamov za verejný prenos prostredníctvom technického zariadenia primeraná odmena rovnako ako aj výrobcovi audiovizuálneho záznamu podľa § 67 ods. 1 Autorského zákona. Povinnosť vysporiadania nárokov uvedených osôb všeobecne vyplýva aj z § 5 zákona č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach v znení neskorších predpisov. Prevádzkovatelia hotelov, kaviarní, barov, pivární, reštaurácií a ostatných stravovacích zariadení, obchodných domov, obchodných predajní, autosalónov, športových štadiónov, plavární, aerolínií, tanečných škôl, fitness centier a telocviční, holičstiev, kaderníctiev, kín, lunaparkov, čakární, herní a kasín a pod. sú povinní vysporiadať oprávnené nároky výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a zvukovo - obrazových záznamov alebo ich rozmnoženín.

5. Z kontrolnej činnosti žalobcu bolo zistené, že v priestoroch svojej prevádzky žalovaný disponuje technickým zariadením, prostredníctvom ktorého dochádza k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných výkonov a záznamov. Na tomto základe je žalovaný povinný uhradiť primerané odmeny autorom, výkonným umelcom, výrobcam zvukových záznamov a zvukovo - obrazových záznamov, čo žalovaný neurobil, preto ho žalobca listom zo dňa 10. 12. 2015 vyzval na dobrovoľné uhradenie dlžnej sumy vo výške 544,00 Eur, ktorá pozostáva (i) z primeranej odmeny vo výške 272,00 Eur za obdobie od 01. 01. 2013 do 31. 12. 2013, určenej v zmysle sadzobníka účinného od 01. 01. 2013 (podľa bodu A „stravovacie a pohostinské prevádzky“: reštaurácia s rozlohou od 101 m² - 200 m² - ročný paušál vo výške 80,00 Eur; podľa bodu B „ubytovacie zariadenia“: hotel *, v rámci ktorého sa nachádza 16 izieb so zabudovaným zvukovo - obrazovým prijímačom, pričom výsledná odmena za všetky izby predstavuje 128,00 Eur; podľa bodu B „ubytovacie zariadenia“: hotel *, v rámci ktorého sa nachádza 16 izieb so zabudovaným zvukovým prijímačom, pričom výsledná odmena za všetky izby predstavuje 64,00 Eur) a (ii) z primeranej odmeny vo výške 272,00 Eur za obdobie od 01. 01. 2014 do 31. 12. 2014, určenej v zmysle sadzobníka účinného od 01. 01. 2014 (podľa bodu A „stravovacie a pohostinské prevádzky“: reštaurácia s rozlohou od 101 m² - 200 m² - ročný paušál vo výške 80,00 Eur; podľa bodu B „ubytovacie zariadenia“: hotel *, v rámci ktorého sa nachádza 16 izieb so zabudovaným zvukovo - obrazovým prijímačom, pričom výsledná odmena za všetky izby predstavuje 128,00 Eur; podľa bodu B „ubytovacie zariadenia“ : hotel *, v rámci ktorého sa nachádza 16 izieb so zabudovaným zvukovým prijímačom, pričom výsledná odmena za všetky izby predstavuje 64,00 Eur). Tým, že žalovaný nezaplatil primeranú odmenu za vykonávanie verejného prenosu, nesplnil si svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 65 ods. 1, 2 a § 67 ods. 1 Autorského zákona. Žalobca si zároveň uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne z peňažného dlhu, a to od 29. 12. 2015, t. j. po márnom uplynutí žalobcom určenej lehoty na splnenie dlhu.

6. K žalobe žalobca pripojil listinné dôkazy, a to výzvu na úhradu primeranej odmeny a vysporiadanie nárokov zo dňa 10. 12. 2015, vrátane informácie o doručení zásielky žalovanému (z webovej stránky sledovanie zásielok), sadzobník pre vyberanie odmien výkonným umelcom, výrobcam hudobných zvukových a zvukovo - obrazových záznamov za vykonávanie verejného prenosu prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia, platný od 01. 01. 2013, sadzobník pre vyberanie odmien výkonným umelcom, výrobcam hudobných zvukových a zvukovo - obrazových záznamov za vykonávanie verejného prenosu prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia, platný od 01. 01. 2014 a stanovky žalobcu.

7. V skrátanom konaní vydal Okresný súd Brezno platobný rozkaz č. k. 7Cb/103/2016 - 33 zo dňa 16. 02. 2017, ktorý nebol žalovanému doručený do vlastných rúk, preto ho ten istý súd uznesením č. k. 7Cb/103/2016 - 44 zo dňa 20. 04. 2017 zrušil a uznesením č. k. 7Cb/103/2016-45 zo dňa 20. 04. 2017 vyzval žalovaného, aby sa k žalobe v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva.

8. Okresný súd Brezno následne prípisom zo dňa 27. 07. 2017 postúpil vec na rozhodnutie a prejednanie kauzálnu príslušnému Okresnému súdu Banská Bystrica v zmysle § 26 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), keď o postúpení

upovedomil zároveň aj strany sporu. Vec bola Okresnému súdu Banská Bystrica postúpená dňa 02. 08. 2017, kde bol spis zaevidovaný pod spisovou značkou 19Ca/1/2017.

9. V podaní doručenom súdu dňa 16. 08. 2017 žalobca na základe výzvy súdu zo dňa 07. 08. 2017 na doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutočností žalobu doplnil, keď poukázal na § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), v zmysle ktorého záväzky môžu vznikáť aj z iných skutočností uvedených v zákone s opätovným poukazom na § 65 ods. 1, 2 a § 67 ods. 1 Autorského zákona. Žalobca zastupuje domácich výkonných umelcov a výrobcov, ktorých zoznam je zverejnený na webovej stránke žalobcu a súčasne zastupuje aj tzv. „majors“ s celosvetovým repertoárom, konkrétne Universal, Warner a Sony. Rovnako na webovej stránke je zverejnený zoznam bilaterálnych zmlúv s inými krajinami, ktoré oprávňujú žalobcu vyberať odmeny na území Slovenskej republiky pre nimi zastupovaných nositeľov práv. Prevádzka žalovaného ponúka hosťom ubytovacie jednotky, vybavené TV, hostia môžu využiť aj bar, reštauráciu, 24 - hodinovú recepciu, spoločný salónik, záhradu s grilom, herňu a terasu s tým, že vo všetkých priestoroch je k dispozícii bezplatné Wi - Fi pripojenie na internet. Je nesporné, že v priestoroch prevádzky žalovaný disponuje technickým zariadením, prostredníctvom ktorého dochádza k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných výkonov a záznamov, čo preukazujú tak informácie, ako aj fotografie prevádzky žalovaného zverejnené na facebookovom profile žalovaného, ako aj na iných verejne dostupných internetových stránkach. Žalobca v tejto súvislosti tiež poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 25. 03. 2012 vo veci C - 162/10, v zmysle ktorého sprostredkovanie prístupu k dielu prevádzkovateľom hotelového zariadenia prostredníctvom vysielania pre jeho hostí predstavuje poskytnutie dodatočnej služby, ktorá ovplyvňuje úroveň tohto zariadenia a tým aj cenu izieb, ergo prevádzkovateľ hotelového zariadenia, ktorý poskytuje v izbách svojich hostí televízne alebo rozhlasové prijímače, do ktorých prenáša vysielaný signál, je „používateľom“, ktorý uskutočňuje „verejný prenos“ vysielaného zvukového záznamu v zmysle článku 8 ods. 2 smernice 2006/115. Žalobca k predmetnému podaniu pripojil aj ďalšie listinné dôkazy, a to fotografie prevádzky Hotel Svätý Juraj, uverejnené na www.hotzebra.sk/hotel.php?id=1033989.

10. V ustanovení § 151 ods. 1 CSP je zakotvená právna domnienka, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenia strany sa považujú za nesporné, ak ich protistrana výslovne nepoprela, t. j. ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadrila, resp. ak ju síce poprela, avšak neúčinne. V danom prípade sa žalovaný k žalobe vôbec nevyjadril, ani nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany, t.j. skutkové tvrdenia žalobcu, uvedené v žalobe, nepoprel. Rovnako nereagoval ani na výzvu súdu zo dňa 09. 08. 2017, aby si zvolil advokáta, pokiaľ nemá jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

11. Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 19Ca/1/2017 - 78 zo dňa 16. 10. 2017 žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi s odôvodnením, že žalobca v konaní nepreukázal vykonanie kontrolnej činnosti v prevádzke žalovaného, v dôsledku ktorej by bolo nesporné, že žalovaný vykonal verejný prenos výkonov výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovo - obrazových záznamov a v dôsledku ktorej by dotknutým osobám vznikol nárok na primeranú odmenu v zmysle § 65 ods. 1 a 2 a § 67 ods. 1 Autorského zákona, ktorej úhradu by mohol vyberať žalobca.

12. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 13Co/2/2018 - 99 zo dňa 28. 06. 2019 rozsudok okresného sudu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď konštatoval, že na preukázanie uplatneného nároku žalobcu na primeranú odmenu v zmysle ustanovenia § 65 a § 67 Autorského zákona nebolo potrebné preukázať vykonanie kontroly žalobcom v prevádzke žalovaného, ale stačilo preukázať, že v prevádzke žalovaného boli v rozhodnom období rokov 2013 a 2014 umiestnené technické zariadenia (rádiá, televízne prijímače), ktorými dochádzalo k verejnému prenosu umeleckých výkonov výkonných umelcov a zvukových a zvukovo-obrazových záznamov (bod 8. uznesenia). Odvolací súd zároveň poukázal na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-162/10 Phonographic Performance (Ireland) limited proti Írsku a vo veci C-306/05 Sociedad General de Autores y Editores De Espana (SGAE) c/a Raffael Hoteles SA. Krajský súd ďalej s poukazom na § 187 CSP konštatoval, že ak žalobca v reakcii na výzvu súdu pripojil k podaniu zo dňa 11. 08. 2017 (č. I. 63 spisu) fotodokumentáciu preukazujúcu, že v prevádzke žalovaného sa nachádzajú technické zariadenia spôsobilé vykonať verejný prenos umeleckých výkonov výkonných umelcov a zvukových a zvukovo-obrazových záznamov s odkazom na webovú stránku, z ktorej predmetnú fotodokumentáciu získal, tak záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno s poukazom na vyššie citované

rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je predčasný a nemožno ho považovať za správny. Súd prvej inštancie dospel teda k nesprávnym skutkovým a v nadväznosti na to aj k nesprávnym právnym záverom, keď žalobu zamietol. Krajský súd ďalej konštatoval, že úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie bude opätovne vykonať dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu či v rozhodnom období rokov 2013 a 2014, za ktoré si žalobca v zmysle ustanovenia § 65 ods. 1 a 2 a § 67 ods. 1 zákona č. 618/2003 Z. z. uplatnil nárok na primeranú odmenu, dochádzalo s prihliadnutím na vyššie uvedenú judikatúru Súdneho dvora EÚ k verejnému prenosu umeleckých výkonov výkonných umelcov a zvukových a zvukovo-obrazových záznamov a následne na základe zisteného skutkového stavu vec správne právne posúdiť, keď v tejto súvislosti poukázal aj na ustanovenie § 190 zákona č. 185/2015 Z. z., Autorského zákona, účinného od 01. 01. 2016, ktoré je prechodným ustanovením vo vzťahu k predchádzajúcej právnej úprave - zákonu č. 618/2003 Z. z. Zároveň s prihliadnutím na ustanovenie § 90 písm. b) CSP sa súd prvej inštancie opakovane pokúsi odstrániť nedostatok procesných podmienok konania spočívajúci v absencii povinného právneho zastúpenia žalovaného advokátom, ktorá povinnosť je daná povahou sporu.

13. Po zmene zákonného sudcu opatrením predsedu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28. 02. 2019 súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu opätovne žalovaného vyzval, aby si zvolil advokáta, ktorý ho bude zastupovať v danom konaní; to neplatí, ak jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, pričom súd žalovaného zároveň poučil, že ak si nezvolí advokáta ani v lehote určenej v predmetnej výzve, na jeho úkony súd nebude prihliadať (§ 90 ods. 2 CSP). Žalovaný však opäť zostal úplne pasívny, keď na uvedenú výzvu súdu vôbec nereagoval.

14. Následne súd rozhodol vo veci na základe skutkových tvrdení a listinných dôkazov predložených žalobcom bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP a § 177 ods. 2 písm. a) CSP, nakoľko ide v konaní o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez prislúšenstva neprevyšuje 2 000,00 Eur.

15. Súd na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, a to výzvou na úhradu primeranej odmeny a vysporiadanie nárokov zo dňa 10. 12. 2015, informáciou o doručení zásielky žalovanému, sadzobníkom pre vyberanie odmien výkonným umelcom, výrobcom hudobných zvukových a zvukovo - obrazových záznamov za vykonávanie verejného prenosu prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia, platným od 01. 01. 2013, sadzobníkom pre vyberanie odmien výkonným umelcom, výrobcom hudobných zvukových a zvukovo - obrazových záznamov za vykonávanie verejného prenosu prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia, platným od 01. 01. 2014, stanovami žalobcu, fotografiami prevádzky Hotel Svätý Juraj ako aj opisom hotela Svätý Juraj, zverejnenom na webovej stránke www.hotzebra.sk/hotel.php?id=1033989, na ktorý žalobca poukázal v rámci podaného odvolania, a tiež výpisom zo štatistického registra organizácií a výpisom z obchodného registra žalovaného (§ 185 ods. 2 CSP), zistil nasledovný skutkový stav veci.

16. Z výpisu zo štatistického registra organizácií ako aj zo stanov žalobcu vyplýva, že žalovaný je nezávislou spoločnosťou výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovoobrazových záznamov s vlastnou právnou subjektivitou, ktorý ako združenie fyzických a právnických osôb vznikol podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov a ktorý na základe oprávnenia udeleného Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky vykonáva kolektívnu správu práv súvisiacich s autorským právom.

17. Z informácie o ubytovaní v hoteli Svätý Juraj, Družby 322, Lopej, prevádzkovanom žalovaným, z webovej stránky www.hotzebra.sk/hotel.php?id=1033989 vyplýva, že žalovaný ponúka na ubytovanie 16 izieb, z ktorých každá je vybavená TV. Skutočnosť, že izby sú vybavené zvukovoobrazovým prijímačom (TV) je zrejme aj z fotografií zverejnených na webovej stránke www.hotzebra.sk/hotel.php?id=1033989 a rovnako je z fotografií zrejme, že stravovacie zariadenie (reštaurácia, bar..) v prevádzkovanom hoteli s rozlohou do 100 m² je tiež ozvučené.

18. Z výzvy žalobcu zo dňa 10. 12. 2015, ktorá podľa informácie o zásielke, bola žalovanému doručená dňa 21. 12. 2015 vyplýva, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovaného na splnenie povinnosti v zmysle § 65 a § 67 Autorského zákona, a to v lehote 7 dní od doručenia výzvy, pričom primeraná odmena ku dňu spísania výzvy predstavuje sumu 544,00 Eur.

19. Zo sadzobníkov pre vyberanie odmien výkonným umelcom, výrobcom hudobných zvukových a zvukovo - obrazových záznamov za vykonávanie verejného prenosu prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia, platných pre rok 2013 a pre rok 2014 vyplýva, že ročný paušál pre stravovacie a pohostinské prevádzky, a to konkrétne za reštauráciu s rozlohou od 101 m² - 200 m² je vo výške 80,00 Eur (bod A), ďalej ročný paušál za 1 ks zvukovoobrazového prijímača na izbe v hoteli * je 16,00 Eur a ročný paušál za 1 ks zvukového prijímača na izbe v hoteli * je 8,00 Eur s tým, že základná odmena za ubytovacie zariadenie sa vypočíta ako súčin ročnej odmeny za izby spolu a vyťažnosti zariadenia za predchádzajúci kalendárny rok + ročná odmena za jednotlivé spoločné priestory, na ktoré sa použijú sadzby sadzobníka z časti A, resp. z časti C.

20. Podľa § 190 ods. 1 zákona č. 185/2015 Z. z. Autorský zákon v znení neskorších predpisov ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2016, pričom vznik týchto vzťahov vrátane nárokov z nich vyplývajúcich, ako aj práva zo zodpovednosti za porušenie záväzkov z nich vyplývajúcich sa posudzujú podľa predpisu účinného do 31. decembra 2015; to neplatí, ak odseky 3 a 4 ustanovujú inak.

21. Podľa § 5 ods. 14 Autorského zákona verejný prenos je šírenie alebo predvedenie diela akýmikoľvek technickými prostriedkami na šírenie zvukov alebo zvukov a obrazov súčasne, alebo ich vyjadrenie po drôte alebo bezdrôtovo tak, že toto dielo môžu vnímať osoby na miestach, kde by ich bez tohto prenosu nemohli vnímať; verejný prenos zahŕňa aj káblovú retransmisiu, vysielanie a sprístupňovanie verejnosti.

22. Podľa § 65 ods. 1,2 Autorského zákona, ak výkonný umelec nemá výhradné právo udeľovať súhlas na verejný prenos svojho umeleckého výkonu podľa § 63 ods. 2, má za takéto použitie právo na primeranú odmenu. Ak výrobca zvukového záznamu nemá výhradné právo udeľovať súhlas na verejný prenos svojho zvukového záznamu podľa § 64 ods. 2, má za takéto použitie právo na primeranú odmenu.

23. Podľa § 67 ods. 1 Autorského zákona, ak výrobca zvukovo-obrazového záznamu nemá výhradné právo udeľovať súhlas na verejný prenos svojho zvukovo-obrazového záznamu podľa § 66 ods. 2, má za takéto použitie právo na primeranú odmenu.

24. Podľa § 78 ods. 1 Autorského zákona účelom kolektívnej správy práv podľa tohto zákona (ďalej len "kolektívna správa") je kolektívne uplatňovanie a kolektívna ochrana majetkových práv autora a majetkových práv výkonného umelca, výrobcu zvukového záznamu, výrobcu zvukovo-obrazového záznamu a vysielateľa a umožnenie uvedenia predmetu týchto práv na verejnosti.

25. Podľa § 78 ods. 4 písm. b) Autorského zákona kolektívna správa sa vykonáva najmä v týchto odboroch: verejný prenos predvedením predmetu ochrany akýmikoľvek technickými prostriedkami.

26. Podľa § 78 ods. 5 Autorského zákona kolektívnu správu vykonáva organizácia kolektívnej správy, a to sústavne, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a ako hlavný predmet činnosti.

27. Podľa § 79 ods. 1, 2 Autorského zákona organizácia kolektívnej správy je právnická osoba, ktorej bolo udelené oprávnenie na výkon kolektívnej správy. Oprávnenie na výkon kolektívnej správy možno udeliť len právnickej osobe, ktorá má sídlo na území Slovenskej republiky a je založená na nepodnikateľský účel podľa osobitného predpisu.

28. Podľa § 81 ods. 1 písm. a), c), d), h) i), j) a s) Autorského zákona organizácia kolektívnej správy je povinná riadne, s náležitou odbornou starostlivosťou a v rozsahu udeleného oprávnenia a) zastupovať každého nositeľa práv pri výkone jeho práva, ktoré spravuje na základe tohto zákona, c) zastupovať každého nositeľa práv pri výkone jeho práva v rozsahu s ním dohodnutom, d) zastupovať nositeľov práv za rovnakých podmienok, h) uzatvárať s používateľmi alebo s osobami oprávnenými obhajovať záujmy v nich združených používateľov, ktorí používajú predmety ochrany, alebo s osobami povinnými uhrádzať náhradu odmeny podľa tohto zákona za primeraných a rovnakých podmienok zmluvy, ktorými sa 1. používateľovi poskytuje oprávnenie na použitie predmetu ochrany, ku ktorému právo kolektívne spravuje, 2. dohodne s používateľom alebo s povinnou osobou odmenu, primeranú odmenu alebo náhradu odmeny a spôsob jej uhradenia, i) domáhať sa vo vlastnom mene v prospech nositeľov práv nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z neoprávneného výkonu kolektívne spravovaného práva;

to neplatí, ak sa nositeľ práva, ktorý je na to oprávnený, takého nároku sám domáha alebo ak je to nehospodárne, j) vyberať v súlade s týmto zákonom a zmluvami podľa písmena h) pre nositeľa práv odmeny, primerané odmeny, náhrady odmien a prípadné príjmy z vydania bezdôvodného obohatenia, rozdeľovať ich a vyplácať v súlade so svojím vyúčtovacím poriadkom, s) uverejniť vhodným spôsobom sadzobník odmien a primeraných odmien.

29. Podľa § 442a ods. 2 Občianskeho zákonníka pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva, ktoré môže byť predmetom licenčnej zmluvy, výška náhrady škody, ak ju nemožno určiť inak, určí sa najmenej vo výške odmeny, ktorá by za získanie takej licencie bola zvyčajná v čase neoprávneného zásahu do tohto práva; to sa primerane vzťahuje aj na práva duševného vlastníctva, ktoré môžu byť predmetom prevodu.

30. Podľa § 458a Občianskeho zákonníka, ak pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva nemožno určiť bezdôvodné obohatenie sa inak, na určenie peňažnej náhrady sa použije primerane ustanovenie § 442a ods. 2.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

33. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa ods. 9 úvodných ustanovení Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (ďalej len „Smernica“) akákoľvek harmonizácia autorských práv a s nimi súvisiacich práv musí byť založená na vysokej úrovni ochrany, pretože tieto práva sú podstatou pre duševnú tvorbu. Ich ochrana pomáha zaistiť udržiavanie a rozvoj tvorivosti v záujme autorov, interpretov, producentov, spotrebiteľov, kultúry, priemyslu a verejnosti ako celku. Duševné vlastníctvo sa preto považuje za integrálnu súčasť vlastníctva.

35. Podľa ods. 10 úvodných ustanovení Smernice, ak majú autori alebo výkonní umelci pokračovať vo svojej tvorivej a umeleckej práci, musia za používanie svojej práce dostávať primeranú odmenu, rovnako ako producenti, aby bolo schopní financovať túto prácu. Investície potrebné na výrobu produktov, ako sú zvukové záznamy, filmy alebo multimedialne produkty a služby, ako sú služby "na požiadanie", sú značné. Primeraná právna ochrana práv duševného vlastníctva je nevyhnutná na zaručenie dostupnosti takejto odmeny a na zaistenie uspokojivej návratnosti týchto investícií.

36. Podľa ods. 11 úvodných ustanovení Smernice jedným z hlavných spôsobov zabezpečenia potrebných zdrojov pre európsku kultúrnu tvorivosť a produkciu a zabezpečenia nezávislosti a dôstojnosti umeleckých tvorcov a interpretov je prísny a účinný systém ochrany autorských práv a súvisiacich práv.

37. Podľa ods. 22 úvodných ustanovení Smernice cieľ, ktorým je primeraná podpora šírenia kultúry sa nesmie dosahovať za cenu obetovania prísnej ochrany práv.

38. Podľa ods. 58 úvodných ustanovení Smernice členské štáty zabezpečia účinné sankcie a opravné prostriedky za porušenie práv a záväzkov, ako sú uvedené v tejto smernici. Prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že uvedené sankcie a opravné prostriedky sa budú uplatňovať. Takto zabezpečené sankcie budú účinné, primerané a varujúce a budú zahŕňať aj možnosť zistenia škôd

a/alebo súdneho príkazu na nápravu a v prípade potreby aj možnosť žiadať zabavenie neoprávnene získaného materiálu.

39. Podľa článku 8 bod 1 členské štáty zabezpečia primerané sankcie a opravné prostriedky vo vzťahu k porušovaniu práv a povinností ustanovených v tejto smernici a prijímú všetky nevyhnutné opatrenia, aby sa tieto sankcie a opravné prostriedky uplatňovali. Takto ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a musia mať odrádzajúci účinok.

40. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

41. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

42. Podľa § 185 ods. 2 CSP súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

43. Autorský zákon pri uplatňovaní nároku na primeranú odmenu vychádza z konštrukcie bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodným obohatením v tomto prípade je suma, o ktorú sa žalovaný subjekt obohatil tým, že v rozpore so zákonom nezaplátil oprávnenému subjektu primeranú odmenu za verejný prenos záznamu umeleckého výkonu, zvukového záznamu a zvukovo-obrazového záznamu (audiovizuálneho záznamu). Organizácia kolektívnej správy má v zmysle § 81 ods. 1 písm. i) Autorského zákona právo domáhať sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z neoprávneného výkonu kolektívne spravovaného práva.

44. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca je aktívne legitimovaný na domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia, keď v konaní nebolo sporné, že žalobca je organizáciou kolektívnej správy v zmysle § 79 ods. 1 Autorského zákona, oprávnenou na výkon kolektívnej správy práv k umeleckým výkonom, zvukovým záznamom a zvukovoobrazovým záznamom v rozsahu a na základe oprávnenia udeleného Ministerstvom kultúry SR na výkon kolektívnej správy v zmysle Autorského zákona.

45. Ďalej s poukazom na § 151 ods. 1 CSP je nesporné, že žalovaný ako podnikateľ prevádzkuje hotel Svätý Juraj, Družby 322, Lopej, v ktorom sa nachádza 16 izieb vybavených technickým zariadením na prijímanie televízneho a rádiového signálu, keďže žalovaný predmetné skutkové tvrdenie žalobcu vôbec nepoprel, ani sa k tejto skutočnosti tvrdenej žalobcom vôbec nevyjadril. Pokiaľ teda žalovaný vybavil izby pre hostí takýmito technickými zariadeniami je nesporné, že tieto mali slúžiť na účel zodpovedajúci ich určeniu, čiže na sledovanie televíznych programov, resp. počúvanie rozhlasových programov, ubytovanými hosťami. Rovnako v konaní nebolo sporné ani to, že stravovacie zariadenie (reštaurácia, bar..) v hoteli Svätý Juraj, Družby 322, Lopej, s rozlohou do 100 m² bolo tiež ozvučené. V konaní bolo ďalej nesporné, že strany sporu neuzatvorili žiadnu zmluvu, a žalobca ako organizácia kolektívnej správy si uplatňuje nárok na primeranú odmenu za vykonávanie verejného prenosu zaznamenaných výkonov, zvukových a zvukovoobrazových (audiovizuálnych) záznamov prostredníctvom technických zariadení, nachádzajúcich sa v priestoroch prevádzky žalovaného, a to v hoteli Svätý Juraj, Družby 322, Lopej, za rok 2013 vo výške 272,00 Eur a za rok 2014 vo výške 272,00 Eur, t. j. spolu vo výške 544,00 Eur. V tejto súvislosti je treba tiež povedať, že žalovaný bol v konaní úplne pasívny a nepreukázal tak opak tvrdení žalobcu, keď na svoju procesnú obranu neuviedol žiadne skutočnosti a neoznačil ani nepredložil žiadne dôkazy vyvracajúce žalobcom uplatnený nárok voči nemu.

46. Súd preto dospel k záveru, že žalovaný v rozhodnom období (rok 2013, 2014) realizoval v ním prevádzkovanom ubytovacom zariadení verejný prenos prostredníctvom minimálne 16 kusov technických zariadení, umiestnených v izbách ubytovacieho zariadenia žalovaného, ktoré umožňujú prijímanie televízneho a rádiového signálu, a prostredníctvom 1 ks zvukového prijímaču v reštaurácii ubytovacieho zariadenia žalovaného, a to bez súhlasu výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov, resp. bez toho, aby mal so žalobcom uzavretú zmluvu v zmysle § 81 ods. 1 písm. h) Autorského zákona

47. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 7. decembra 2006 vo veci Sociedad General de Autores y Editores De Espana (SGAE) c/a Rafael Hoteles SA, sp.zn. C-306/05 (ďalej Rozsudok SD), v ktorom súdny dvor EÚ ako odpoveď na prejudiciálne otázky (bod 29 Rozsudku SD) výslovne uviedol, že „hoci samotné zabezpečenie fyzických zariadení nepredstavuje ako také verejný prenos v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, poskytovanie signálu hotelovým zariadením prostredníctvom televíznych prijímačov klientom, ktorí sú ubytovaní v izbách tohto zariadenia, predstavuje nezávisle od používanej techniky prenosu signálu verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 tejto smernice.“ V zmysle ďalšieho rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 12. marca 2012 vo veci Phonographic Performance (Ireland) limited proti Írsku, sp. zn. C-162/10 Súdny dvor EÚ v rámci odpovede na prejudiciálnu otázku uviedol, že „prevádzkovateľ hotelového zariadenia, ktorý poskytuje v izbách svojich hostí televízne alebo rozhlasové prijímače, do ktorých prenáša signál, je používateľom, ktorý uskutočňuje verejný prenos.“ Súd poukazuje aj na Uznesenie Súdneho dvora EÚ C-136/09 z 18. marca 2010 vo veci Organismos Sillogikis Diacheirisis Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon c/a Divani Akropolis AnonimiXenocheaki kai Touristiki Etairai, kde Súdny dvor uviedol, že „prevádzkovateľ hotela tým, že umiestni do izieb svojho zariadenia televízory a napojí ich na centrálnu anténu, uskutočňuje na základe tejto samotnej skutočnosti verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti.“

48. S poukazom na uvedený skutkový a právny stav súd dospel k záveru, že pokiaľ poskytne hotelové zariadenie prostredníctvom umiestnených televíznych a zvukových prijímačov signál svojim klientom ubytovaným v hotelových izbách alebo nachádzajúcim sa v akýchkoľvek priestoroch tohto zariadenia, ide o verejný prenos bez toho, že by bolo potrebné skúmať, aká technika prenosu signálu sa použila. Hotelové zariadenie je subjektom, ktorý s vedomím dôsledkov svojho konania sprostredkúva svojim klientom prístup k predmetu ochrany. Súkromná povaha hotelových izieb pritom nebráni tomu, aby sa prenos signálu považoval za verejný prenos. Z uvedeného je teda bez všetkých pochybností zrejmé, že v prípade, ak poskytoval žalovaný prostredníctvom svojho ubytovacieho zariadenia na ubytovanie izby vybavené televíznym a zvukovým prijímačom, zabezpečené signálom, je zrejmé, že sa jednalo o verejný prenos, a to aj v zmysle čl. 3 ods. 1 Smernice. Súd len pre úplnosť veci uvádza, že žalovaný v konaní ani netvrdil, že televízne alebo zvukové prijímače, umiestnené v hoteli žalovaného by neboli funkčné, resp. že by neboli vybavené signálom.

49. Pri určení výšky nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia súd postupoval podľa § 458a v spojení s § 442a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kedy sa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia určí najmenej vo výške odmeny, ktorá by za získanie takej licencie bola zvyčajná v čase neoprávneného zásahu do tohto práva, keď výšku primeranej odmeny žalobca preukázal sadzovníkom pre vyberanie odmien výkonným umelcom, výrobcom hudobných zvukových a zvukovo - obrazových záznamov za vykonávanie verejného prenosu prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia, platným pre rok 2013 a 2014.

50. Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná v celom rozsahu, keď súd nemal v konaní preukázané, že by žalovaný žalobou uplatnenú pohľadávku uhradil, resp. že by jeho záväzok zaplatiť žalobcovi sumu 544,00 Eur titulom bezdôvodného obohatenia zanikol iným spôsobom ako splnením.

51. Okrem istiny žiadal žalobca priznať aj úroky z omeškania. V danom prípade čas plnenia nebol medzi stranami dohodnutý, čas splnenia nevyplýva ani z právneho predpisu a nie je určený ani rozhodnutím súdu. Dlžník je preto povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Nakoľko sa teda žalovaný preukázateľne dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, súd vychádzajúc z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy od 29. 12. 2015 do zaplatenia, keď žalovaný nereagoval na výzvu žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, doručení žalovanému dňa 21. 12. 2015, v ktorej bola určená lehota na plnenie 7 dní od doručenia výzvy.

52. O náhrade trov konania na súde prvej inštancie ako aj trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP) súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V konaní na súde prvej inštancie mal žalobca úspech v celom rozsahu, rovnako ako aj v odvolacom konaní, keď odvolací súd na odvolanie žalobcu rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 19Ca/1/2017-78 zo dňa 16. 10. 2017 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Preto žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie ako aj trov odvolacieho konania v celom rozsahu, t.j. v rozsahu 100%. V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania (II. výrok rozsudku). O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b)

sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.